

LÄHETYSTYÖNTEKIJÄKSI SIUNAAMINEN

Mommilan kirkossa
6.1.2023 klo 10

Puhe: Teijo Peltola

Rakkaat ystävät, Vilmalotta, Laura, Antti, Mikko, Miia ja Mikael,

Te olette kuulleet ja ottaneet vastaan kutsun palvella Kristusta sanoin ja teoin. Olette ilmaisseet sanoin ja teoin *olevanne käytettävissä*, kun Kristus rakentaa kirkkoaan.

Polku lähetystyöhön valmistavaan koulutukseen, ja tähän päivään, kun teidät siunataan täällä Mommilan kirkossa tehtäviinne, on ollut pitkä ja monivaiheinen. Kivuliaskin. Täältä alttarilta matka jatkuu, lähettäjäyhteyksiä rakentamalla ja ulkomaanosaston kanssa tuleviin tehtäviin ja yhteistyökumppanuuksiin valmistautumalla. Rukousten kantamana ja apostolisen siunauksen varustamana.

Lähetystyöhön rekrytoitaessa hakijoiden soveltuvuutta arvioidaan monilla kriteereillä. Lopulta kuitenkin ratkaisevinta on, että kuulemalla ja vastaamalla myöntävästi Ylösnousseen seuraajilleen antamaan kutsuun, te *olette käytettävissä*. Ilman tätä valmiutta, ketään ei lähetetä:

”Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Onhan kirjoitettu: »Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askelet!» (Room.10:14–16)

Olla käytettävissä lienee tärkein, mutta harvemmin tiedostettu valmius, kun Jumala kutsuu palvelukseensa. Hiljaisena signaalina, mutta myös syvällä kulkevana väkevänä virtana tämä Jumalan merkillinen kutsu ja siihen vastaaminen läpäisee koko pelastushistorian, Vanhan ja Uuden testamentin ja kirkon historian. Se käy ilmi siellä, missä Kristus rakentaa kirkkoaan ja siihen kutsuun vastanneilla on aina ihmisen kasvot. He ovat aina jonkun tuttuja, ystäviä, työkavereita, naapureita tai sukulaisia.

Se kutsu sai hämmentyneen Marian suostumaan Jumalan Pojan äidiksi: *»Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit.» (Luuk. 1:37)*

Se kutsu osui merkillisellä tavalla Simon Kyreneläisen kohdalle: *”Jeesuksen ristiä kantamaan he pakottivat erään ohikulkijan, kyreneläisen Simonin, Aleksandroksen ja Rufuksen isän, joka oli tulossa kaupunkiin.” (Mark.15:21).*

Siinä missä Kristus murtui, tarvittiin *”ohikulkija”*. Simon Kyreneläinen oli käytettävissä ja myöhemmin seurakunta tunsivat hänet *”Aleksandroksen ja Rufuksen isänä”*. Niin myös apostoli Paavali, joka lähetti *”Terveisiä Rufukselle, jonka Herra on valinnut, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.” (Room.16:13).*

”Ohikulkijoiden” kohtaajiksi myös meidät ja tänään teidät Mikael, Miia, Mikko, Antti, Laura ja Vilmalotta, kutsutaan ja lähetetään. Tuomaan näkyväksi, tekemään todeksi ja tuomaan

tarjolle sen evankeliumin muutosvoiman, joka välittyy meille lukuisien ihmisten, perheiden ja kansojen vaiheissa.

Siellä, minne Kirkko, Lähetys ja viimekädessä Ylösnoussut Jeesus Kristus teidät lähettää, parasta on olla *"Herran palvelija"*, sillä siihen yhteyteen meidät on luotu.

Ja näin liittymällä Jumalan Lähetykseen näemme myös sen kuvan, jonka Psalmi 117 eteemme piirtää ja johon yhteyteen saamme liittyä ja olla kutsumassa mukaan niitä, jotka matkallamme kohtaamme. Olkoon tämä Psalmi teidän matkapsalminne:

*"Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat!
Rajaton on hänen rakkautensa, iäti hän on meille uskollinen.
Halleluja!"*